

Č. 1 **DRUHÉ PATRO** Školní rok 2016/2017

Autorský časopis žáků ZŠ

Ročník 15

V tomto čísle nepřehlédněte:

Anketa na začátek – 4

Těšili jsme se – 8

Šli bychom B7? – 11

Pátáci došli do Tiché – 14

Finále OVOV – 17

Začal podzim – 19

Škola začala

Jsou to asi dva nejrychlejší měsíce – červenec a srpen. Přestože jsou také nejdelší, utečou rychleji než voda. Potom přijde slavný den, jde se poprvé

do školy (někteří poprvé, jiní třeba podeváté poprvé). Sláva opadne a začne každodenní práce, chodí se do školy. Pokud byste si ale mysleli, že se školní rok, na rozdíl od prázdnin, táhne jako šnek, nemáte tak zcela pravdu. Ani jsme se nenadáli a máme jeden měsíc, tedy desetinu školního roku za sebou. Co se za těch třicet dnů stalo, si můžete přečíst

v našem Druhém patru. V prvním čísle PATNÁCTÉHO ročníku. Jsme my to ale starci...

Já a moje prázdniny

Na začátku prázdnin jsem byla na táboře Veselá věda. Pak jsem jela s tatškou na chatu do Prostějova, tam se mi moc líbila výstava panenek. V srpnu k nám přijela babička a děda a ti mě pak vzali s sebou do Brna. Prázdniny byly super.

Laura Svobodová 2. C

O prázdninách jsem byla s maminkou a tatínkem na Slovensku v Nízkých Tatrách. Byli jsme na Chopku, v Tatralandii a na jezeře Liptovská Mara. Zbytek prázdnin jsem byla doma s babičkou.

Kája Jurčíková 2. C

My jsme jeli na Slovensko a tam jsme šli dvě túry, pak jsme vařili guláš. Nakonec jsme jeli do Bešeňové. S Bárou jsme jely k babičce. A jinak jsme chodili na akvapark. S maminkou, tatínkem a Barunkou jsme jezdili na výlety na kole a byli jsme i v zoologické zahradě v Lešné.

Terezka Baláčová 2. C

Začátek prázdnin jsem byl u babičky a dědy. S rodiči a bráchou jsme byli na Lipně a potom v Rakousku. Plavali jsme v jezeře, jezdili na kolech. Navštívili jsme solný důl. Na konci prázdnin jsme s dědou sbírali hříby.

Kuba Chovanec 2. C

Mirákulum, Křížíkova fontána, můj narozeninový dort, koupání u kamarádky, výšlap na Sněžku, bobová dráha, Karlštejn.

Klára Jalůvková 2. C

O prázdninách jsem byla na Slovensku ve Vysokých Tatrách. Na zahradě jsem si hrála s koťaty, králíky a koupala se v bazéně. Moc jsem si to užila.

Denisa Ivanová 2. C

Prázdniny byly krátké. I tak se mi líbily. Byl jsem s tetou a dědou u moře v Itálii. Bylo tam hezky. Potápěl jsem se, sbíral mušle. Rád tam pojedu zase.

Dominik Čupa 2. C

Kde se mi nejvíc líbilo?

Mně se nejvíc líbilo u tety ve Zbirohu. Byla jsem tam s rodiči. Nejvíc se mi tam líbilo proto, že tam, kde bydlí teta, je moc hezky, okolo jejich domu jsou louky a všude je to zařízené tak, že když tam přijdete, cítíte se dobře a doma. Možná dělá tenhle pocit fakt, že máte kolem sebe lidi, které máte rádi, ale i tak je to tam úžasné a určitě se tam vrátím.

Veronika Mladěnková 9. A

Moje báječné místo z prázdnin je na jižní Moravě. Byla jsem tam s rodinou a vypadalo to tam velice krásně. Všude okolo jsou vinohrady, takže pohled přímo pro bohy, ale nejkrásnější pohled byl na Mušovský kostel, který zdobí toto místo na ostrůvku uprostřed vody.

Kristýna Trubačová 9. A

Tohle místo je za hranicemi s Polskem v Krkonoších. Je to stezka, která

vede přes hranice ke dvěma jezerům. Je tam krásný výhled a spousta malých dřevěných mostků, pod kterými odtéká voda do nížiny do menšího jezera. Je to taková propadlina, kolem které vede cesta, takže

z jedné strany vidíte na tu druhou a na strašně strmý kopec. Mám to tam ráda i proto, že ráda chodím po strmých úzkých a kamenitých cestách. Je tam zajímavá krajina a navíc tam chodíme cestou, odkud

vidíme plno dalších kopců a vesnic.

Johana Zemanová 9. A

Báječných míst mám víc, ale nejhezčí je na chatě. Je tam klid. Je to u lesa, máme tam bazén a babičku, která vaří. Dá se odtamtud jezdit na kole a chodit na hory, ale po nějaké době se už těším do města.

Tomáš Hrachovec 9. A

Fajn chvíle jsem strávil v Brně na návštěvě u bráchy. Byla to taková pohoda, žádné povinnosti, jenom jsme hráli hry a ukazoval mi město. Určitě bych se tam vrátil. Nežil bych tam, protože je to velké město, ale jezdit tam na pár dnů určitě. Prostě sladký domov mám ve Frenštátě.

Ondřej Studnický 9. A

Nejlepší místo na uklidnění a odpočínutí od všeho, co je v našem životě složité, v Česku chybí. Mluvím o moři, o poslouchání šumění vln, které se třísť o veliké balvany, o písčitých plážích a hlavně o klidu, který tady nemáme. Všichni se stresují, jestli nezapomněli něco do práce nebo vyzvednout děti ze školní družiny. Všem lidem doporučuji moře, nejlepší místo na meditování. A pokud se chcete uklidnit, aniž byste jeli k moři, zajděte si klidně jen k potoku a poslouvejte.

Lucie Kotrbová 9. A

Na Mallorce jsme strávili týden. Město nebylo moc velké, a tak jsme chodili každý den naši trasu. Druhý den jsme šli na pláž, byla krásná čistá a písčitá, moře bylo příjemně teplé a taky čisté. Večer jsme strávili ve

městě. Třetí den jsme se vydali do delfinária. Vystoupení bylo nádherné a na konci jsem si zaplatila focení a mám krásnou fotku s delfínem. Zbytek dne jsme strávili u bazénu. Ve čtvrtek jsme jeli do hlavního města Palma. Hned jak jsme přijeli, mě to město okouzlo, krásné úzké uličky a nejvíce mě zaujalo maličké náměstí,

kvůli kterému jsme se bez vody táhli o hodinu déle. Když jsme na něj přišli, nijak okouzlená jsem nebyla a teta mi řekla, ať hodinu počkám a opravdu se to vyplatilo, za tu hodinu na náměstíčko přišla spousta umělců. Španělská dovolená se mi moc líbila a určitě se tam vrátíme.

Nikol Reková 7. C

Jak jsem poznala, že je škola?

- ❖ Brzo ráno mi zazvonil budík. Pavlína Kantorová 7. C
- ❖ Nejspíš podle nápisů BACK TO SCHOOL, ZAČÍNÁ ŠKOLNÍ SEZÓNA a podobných textů, kterých si všiml každý, protože byly i v televizi. Martin Kunderát 7. C

Na co se 2. A těšila do školy?

- ❖ Těšil jsem se na kamarády a na družinu. Jsem jeden z nejlepších z třídy v matematice, ve čtení a psaní. A těšil jsem se na školu. Jakub Vařák
- ❖ Já jsem se těšila na paní učitelku. Jmenuji se Terka Tichá
- ❖ Už chodím do druhé třídy. Těším se, že se budeme učit barvit. Jan
- ❖ Už chodím do druhé třídy, jmenuji se Kristýna Landecká, těšila jsem se na tělocvik.

Jak se mi daří ve škole?

Někdy se daří, někdy je to horší. Zeptali jsme se žáků během prvních dvou týdnů, jak se jim daří. A aby se moc nerozpovídali, omezili jsme délku odpovědi. Za každý školní rok ve škole jsme jim povolili jedno slovo navíc. Prváci museli vystačit s jedním slovem, zato naši bývalí redaktoři měli k dispozici slov deset. Vybrali jsme ty nejzajímavější odpovědi.

1. třída

Perfektně. Michaela Blažková 1. B

Dobře. Karolína Menšíková 1. B

Žůžo. Anna Vyvalová 1. B

Nejlíp. Jan Kajzar 1. B

Parádně. Nela Palová 1. B

2. třída

Moc skvěle. Kamila Přechová 2. B

V poho (hezky). Matěj Ott 2. B

No dobrý. Míša Míčková 2. B
Velmi blbě. Vojta Gengela 2. B

3. třída
Skoro nic neumím. Roman Střelecký 3. B
Mám rád školu. Martin Vrobel 3. B
Je tu dobře. Matěj Brháček 3. B
Mám se šaškově. Nikola Holubová 3. B
Divně se daří. Terezka Dobiášová 3. B

4. třída
Moc se mi nedaří. Filip Bartoš 4. A
Dobře, krásně, hezky, vesele. Darina Ištvanéchová 4. A
Je to úplně fajnově! Hanka Siwková 4. A
Daří se mi středně. Ráchel Lipková 4. A
Ve škole se daří. Adéla Madecká 4. A

5. třída
Mě škola vůbec nebaví, chápete? Lukáš Zajíc 5. A
Je mi dobře ve třídě. Jarda Gvarda 5. A
Škola je sranda i utrpení. Magda Blažková 5. A
Jsem strašně nadšená, daří se. Karolína Hložková 5. A
Zatím jsem moc dobře nenastartoval. Jakub Jaus 5. A

6. třída
Mně se docela v šestce daří. Kristián Kvita 6. C
Srovnávací test byl obtížný a těžký. Dominika Motyková 6. C
Mám jedničku ze srovnávacího testu čj. Veronika Štarhová 6. C
Čeština se povedla, ale matika ne. Lucie Seltenreichová 6. C
Dostal jsem čtyřku, to to začíná! Daniel Blecha 6. C

7. třída
Je to jako když narazím do tanku. Vlastimil Paluska 7. C
Celkem dobře, ale nechtělo se mi vstávat. Kristina Žáčková 7. C
Dobře, ale bez školy by bylo lépe. Jaromír Bordovský 7. C

8. třída
Jelikož se většina věcí opakuje, tak docela dobře. Michaela Lišková 8. B
Zatím dobře, protože školu zvládám. Lukáš Sobota 8. B

Ve škole je celkem fajn, ale někdy ne. Šimon Skřídlovský 8. B
Ve škole se mi daří, protože se snažím. Veronika Černotová 8. B
Daří se mi ve škole díky mým kamarádům. Radek Vavroš 8. B

9. třída

Daří se mi dobře, i když nevím, co mě čeká!
Lenka Špačková 9. A
Jak se mi má dařit, když tady nic neděláme?
Petr Káňa 9. A
Ve škole to není zlé, ale bohužel ani dobré.
Patrik Židek 9. A
Škola mě zatím moc nebaví, ale daří se dobře.
Monika Blažková 9. C
Daří se mi celkem dobře, protože je začátek
roku. Tereza Křístková 9. C

Naši bývalí redaktoři:

Klára Petrová: Zatím střední vypadá v pohodě, ale už mi chybí Tyršovka.

Šimon Hauser: Je to zvláštní, avšak skvělý pocit být na střední škole.

Kristýna Biolková: Zvykám si. Všechno je nové, noví spolužáci, nové město, předměty...

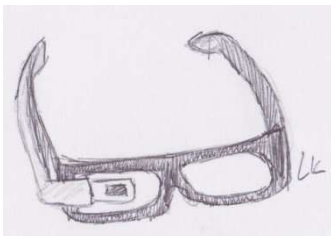
Jana Cibulcová: Dařit se zatím daří. Nová škola, noví kamarádi, žádné písemky.

Míša Žingorová: Úžasní lidé, mooooc učení, nestíhám, prosím už chci jít spát!!!

Jak si zapamatovat jména třiceti žáků?

Každý si před sebe napíše výrazně svoje jméno a potom si to tam ti žáci nechají celý týden, a tak se to ten učitel může naučit. Anebo je taky druhá možnost, že děcka budou zlobit a učitel se bude muset naučit jejich jména, aby je mohl okřikovat, a na druhý den ta jména bude umět jako básničku.

Anna Žáčková 7. C

Musíte si koupit nové Google-brýle, díky nimž, když se podíváte na nějakou tvář, tak vedle ní bude jméno, příjmení, přezdívk, bydliště a hodnocení žáka (prospěch).

Vlastimil Paluska 7. C

Požádala bych jednoho z žáků, jestli mi napíše zasedací pořádek a nosila bych si ho vždy s sebou.

Nebo by každý žák měl mít svou jmenovku nalepenou na čele.

Ivana Babincová 7. C

Vemte si do pusy žvýkačku, když vejdete do třídy, celou tu hodinu žvýkejte tu žvýkačku a mezi tím se ptejte žáků postupně na jejich jména. Další hodinu, když budete žvýkat žvýkačku se stejnou příchutí, si vzpomenete na to, co jste slyšeli v ten den, co jste měli tu žvýkačku.

Amálie Kanioková 7. C

Vyvinul bych novou hru pod jménem Jak se jmenuje? Ve hře jde o to, že učitel má na monitoru fotky celé třídy a počítač mu vylosuje jakoukoliv osobu ze třídy a on musí uhodnout, kdo to je.

Lukáš Hlavička 7. C

Jak se devátáci o prázdninách připravovali do školy?

Matematika:

Lucinka Kotrbová: přepočítala jsem eura na české koruny.

Lenka Špačková: počítala jsem si, kolik mám peněz z narozenin.

Lucie Krpcová: počítala jsem děti na táboře.

Český jazyk:

Petr Káňa: četl jsem statusy na Facebooku.

Vojta Syrovatka: mluvil jsem se Slovákem česky.

Veronika Mladěnková: dokázala jsem říct mámě, že mám hlad.

Tělesná výchova:

Patrik Mička: našel jsem 1 Kč.

Kateřina Voščeková: vstala jsem z postele.

Lucie Vaňková: honila jsem sestru s mojí mobilu.

Přírodopis:

Silvestr Adámek: poznal jsem modřín od jedle.

Lucie Vaňková: byla jsem v lese.

Vojta Syrovatka: viděl jsem, jak kráva dělá krásnou hromádku trusu :D.

Anglický jazyk:

Johana Zemanová: ukázala jsem nějakému cizinci cestu na mapě.

Patrik Židek: hrál jsem anglickou hru.

Lucinka Kotrbová: domluva u bazénu s plavčíkem.

Chemie:

Petr Káňa: lepil jsem kov na kámen.

Patrik Židek: smíchal jsem sprite a colu.

Lucie Vaňková: vařila jsem si večeři.

Zeměpis:

Lucie Krpcová: trefila jsem domů.

Výtvarná výchova:

Patrik Židek: natíral jsem plot.

Občanská výchova:

Jan Dorčák: viděl jsem v televizi Miloše Zemana.

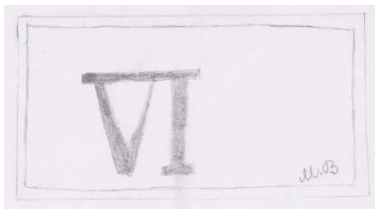
Ruský jazyk:

Lucinka Kotrbová: hraní fotbalu s Rusem.

Lucie Vaňková: překládala jsem si nadávky malých dětí na PC.

Johana Zemanová: slyšela jsem mluvit skupinu Rusů.

Na co jsem se těšil do školy? 6. C

❖ Do školy jsem se těšila na nové předměty a na nové kamarády. Ve škole to zatím jde, ale nečekala jsem, že budu mít tolik učitelů, skoro na každou hodinu máme někoho jiného. Všichni učitelé jsou hodní a milí. Sice máme hodně knížek a sešitů, ale není to žádná hrůza.

Kristýna Oprštná

❖ Do školy jsem se těšil jen na kámoše. Hned první den jsem nemohl najít šatnu. Zjistil jsem, že ve třídě máme nové žačky a nové učitele.

Matěj Schiller

❖ Do 6. třídy jsem se moc netěšila, protože bude víc učení a víc učitelů. Ale těšila jsem se na volitelné předměty: sportovní hry a přírodovědné praktikum, doufám, že se nemýlím a budou mě bavit. *Veronika Štarhová*

❖ Těšil jsem se na angličtinu, jelikož je to pro mě nejlehčí předmět. Těšil jsem se na mého spolužáka. *Marek Dobiáš*

❖ Já jsem se těšila na kamarádky a na některé předměty a netěšila se na písemky a testy. Taky mě zajímalo, jaké budeme mít učitele a kolik budeme mít hodin. *Veronika Vašutová*

❖ Těšil jsem se do 6. třídy, protože už budu na druhém stupni a těšil jsem se na kámoše. Překvapilo mě, že v úterý nemáme naši třídní paní učitelku a netěšil jsem se na fyziku. *Marek Geryk*

Je lepší být šesták nebo sedmák? 7. A

❖ Do sedmé třídy jsem se těšila na výchovu ke zdraví a ruštinu. Mile mě překvapila nová šatna, je větší a širší. Netěšila jsem se na přesazování. Moc mě překvapilo, že když jsme šatnáři, tak máme být až do pátku. Ze všeho nejvíc se těším na výtvarku, tělocvik a český jazyk.

Kateřina Kučerová

❖ V sedmé třídě nám přibýlo pár předmětů. Moc se těším na tělocvik s na výtvarku. Vůbec jsem se netěšila na VkZ a ruštinu. Nejradši bych zůstala doma.

Marika Kňazovičová

❖ V sedmé třídě se nejvíc těším na lyžák. A to je asi tak jediné, na co se těším, jinak na nic. Zatím mezi šestou a sedmou třídou rozdíl nevidím.

Kateřina Matušová

❖ Sedmá třída je lepší než šestá. Už jsem si zvykl na obrázek Miloše Zemana. Nejvíc jsem se těšil na Pavlíka se Zorem. Od sedmé třídy očekávám hodně učitele a příjemné spolužáky :-)

❖ Do sedmé třídy jsem se netěšila, protože se mi doma líbilo. Jediné, na co jsem se těšila, je lyžák, ale ten je

až v zimě. Mezi šestou a sedmou třídou nevidím zatím žádný rozdíl, jen přibýly předměty a na některé předměty máme jiné učitele.

Natálie Kovaříková

❖ Mile mě v sedmé třídě potěšilo to, že máme stejnou třídu a taky stejnou šatnu. Nemile mě překvapilo, že jsme hned přesazení. V sedmé třídě si myslím, že se budu muset více učit než v šesté třídě. *Vojtěch Prášek*

Těšili jsme se do sedmé třídy?

Do sedmé třídy jsem se netěšila, protože bude všechno těžší, bude delší vyučování a nebudu mít tolik volného času. Přibyly nám nějaké nové předměty, u kterých bych taky byla radši, kdybychom je neměli...

Natálie Ličková 7. B

Netěšil jsem se skoro na celou školu, ale těšil jsem se na kámoše a na některé učitele, např. p. uč. Ondryášovou, Alenu Maňasovou, Školekovou. Těšil jsem se na ruský jazyk a VkZ. Dokonce se mi líbí i nové šatny, co máme. Už nejsme aspoň kiddi.

Michael Pospíšil 7. B

Těšila jste se na šestáky?

p. uč. Straková: Moc jsem se na šestáky těšila, myslím si, že budou šikovní.

p. uč. Bartošová: Ani ne, ale s těmi, co byli před čtyřmi roky, ti byli hrozní, se nemůžete srovnávat ☺

p. uč. Veřmiřovský: Ano.

Ptala se Julie Šablaturová

Máme světový rekord!

Naše třída je vždycky něčím speciální. Většinou je to průměr nebo chování, ale tentokrát je to světový rekord v psaní chyb. Ano, v psaní chyb. Víte, jak na začátku roku píšete různé úvodní písemky? Naše třída psala úvodní kontrolní práci z češtiny. Všichni jsme ji nějak zvládli. No a to by nebyla písemka, kdyby neměla nějakou tu chybu, ale mít špatně hned první slovo písemky, to je rekord. Ano, já a dalších pět mých spolužáků jsme měli chybu v prvním slovu písemky, tedy přesněji řečeno, chybu v prvním písmenku. Je to k smíchu, ale zas se můžeme něčím pochlubit. Určitě držíme světový rekord, nikdo nemůže být lepší, než my. A to se podařilo ŠESTI lidem! Ostatní mají třeba světový rekord v nějakém sportu, ale my máme světový rekord v psaní chyb. Naše třída je prostě vždycky neoriginálnější!

Katka Jurečková 7. C

Šli bychom Beskydskou sedmičku?

Beskydská sedmička je soutěž pro odvážné. Naši školu už několik let zastupuje mezi soutěžícími paní učitelka Eva Pavlasová. Letošní ročník soutěže se jí vydařil přímo skvěle, ve své kategorii společně s Pavlínou Šablatureovou vybojovala druhé místo v neuvěřitelném čase **22:20:34**.

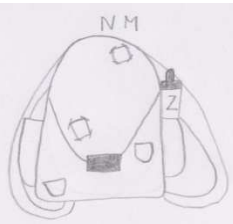
Otázka pro 9. A: Co by bylo, kdyby mi při předávání vysvědčení koncem června paní učitelka Pavlasová řekla, že s ní mám jít Beskydskou sedmičku?

Byla bych zaskočená, ale byla bych ráda, že si vybrala zrovna mě. Začala bych trénovat po horách, abych neudělala ostudu a obhájila místo na bedně, jak to paní učitelka dělala doteď. Dalo by mi to hodně zabrat, ale ty kilometry vám změni život. *Darina Ivanová*

Kdybych takovou nabídku dostala, asi bych ze začátku moc nadšená nebyla, protože lezení po horách moc v lásce nemám. Ale kdybych opravdu musela, brala bych to jako obrovskou výzvu, takže bych se snažila každý den trénovat, abych tu fyzickou měla aspoň z poloviny tak dobrou, jako ona. Ale na to bych potřebovala tak rok...

Kristýna Trubačová

Takové nabídce bych se zasmála, vždyť když jdu na Pustevny, tak už nemůžu, natož abych šla sedm hor v kuse. Asi bych umírala na druhém kopci, možná i na prvním, kdyby paní učitelka spěchala. *Lenka Špačková*

Asi bych šel. Sám bych se sice nepřihlásil, ale kdyby paní učitelka neměla s kým jít, tak bych se k ní přidal. Nemohl bych jí slíbit, že to dojdou až do konce, ale aspoň bych se o to pokusil. *Patrik Židek*

Rozhodně bych nesouhlasila, protože mě nebaví chodit po horách, nikdy bych to nebrala jako koníček. S mojí kondičkou bych ušla tak dvě hory. S paní učitelkou by se mi sice dobře povídalo při cestě, ale asi bych se někde rozsekala. Kdybych se měla nějak připravit, tak bych začala už pár let předem. *Lucie Vaňková*

Asi bych souhlasil, ale bylo by to náročné. Moje příprava by probíhala asi tak, že bych každý lichý den chodil na Radhošť a každý sudý na Javorník. Někde v půlce prázdnin bych jel do Frýdlantu nad Ostravicí a vyšel bych si Lysou horu. Bylo by to jako pololetní vycházečí práce. No a v srpnu by bylo to samé, akorát na kole. *Vojta Syrovatka*

Chtěl bych to zkusit, ale musel bych začít trénovat, chodit po horách. Jinak bych jí asi pokazil umístění, protože paní učitelka Pavlasová je už jiná liga. Než bych šel B7, zkusil bych si noční přechod z Lysé na Velký Javorník. *Patrik Mička*

Máte s sebou ve škole nějaký talisman pro štěstí?

- ❖ Nechci, protože si věřím a jsem šikovná. Natálie Ivanová 2. C
- ❖ Ne, vedu si ve škole dobře Tobiáš Sokolský 1. A
- ❖ Nosím kaštiny, protože jsou pěkně hladké Emilka Šablaturevá 1. A
- ❖ Ne, vedu si ve škole výborně a líbí se mi tu. Dominika Filipová 1. B
- ❖ Líbí se mi tu a nepotřebuji to. Barunka Křečková 1. A
- ❖ Jen náhrdelníky, ale ujde to. Gabka Káňová 6. B
- ❖ Mám myšku. Laura Svobodová:

Ptala se Julie Šablaturevá

Adaptační kurz 6. C

- ❖ Adapťák byl super, všechno se mi líbilo, ale nejlepší bylo to pexeso. Dneska to prostě bylo fajn, líbily se mi všechny hry, loď, pexeso, jak se dostat na loď a na ostrov, jak vyrobit maják, jak zjistit, co kdo dělá a tak dál.

Kristýna Oprštná

- ❖ Dnešní den byl super. Nejvíc se mi líbilo přesouvání židliček a dostat se na deku. Ohodnotila bych celý den známkou jedna. Mám ráda týmové hry. Byli jsme i venku a bylo to tam taky super.

Lucie Seltenreichová

- ❖ Dnešní den se mi moc líbil. Byl zajímavý a plný her. Takové dny by u nás mohly být častěji. Paní psycholožka byla milá a příjemná. Hráli jsme stonožky, stavěli věž z kartónu, skákali přes židle do člunu, hráli si na slepce a museli přejít se zavázanýma očima různé překážky. Začali

jsme si více věřit a důvěřovat, i když tu je ještě pár chyb, které bychom mohli odstranit.

Dominika Motyková

❖ Líbilo se mi to, že jsme hráli hry, při kterých jsme se mohli skamarádit. Byl jsem rád, že jsme se neučili a skamarádili se víc, než předtím.

Matěj Schiller

❖ Bylo to dobré. Nejvíce se mi líbily židle. Jak jsme byli venku, tak se mi nejvíc líbily stonožky a sahání na předměty. Nelíbilo se mi, že jsme furt prohrávali.

Jakub Bartoš

❖ Na dnešním dnu se mi líbilo, jak jsme byli venku a hráli hry. Taký se mi líbilo, jak jsme se ještě navzájem poznali a

seznamovali. A taky jsme se navzájem stmelili.

Marika Křepinská

Loučení s šatnami

Milá šatno,

dnes je den, kdy končí tvá služba, která trvala přes 60 let a všichni, kteří sem chodili, mi musí dát za pravdu, že jsi sloužila dobře. Dnes je ten den, kdy ty končíš a něco nového začíná, ale tvůj konec je velkolepý a také smutný zároveň. Proto bych chtěl všechny poprosit o minutu ticha za tyto mříže, lavičky, kolejnice a zámky, které budou dnes zbourány, rozebrány a zrecyklovány k novým účelům a použití. Děkuji.

žák 9. C

Tyto takzvané „klecovité“ šatny tady ve škole slouží už 60 let. Já jsem tu

pouhých devět let a už v nich mám spoustu zážitků se spolužáky, kamarády. I když se mi zdá, že naše třída dostala vždy tu nejmenší šatnu, takže jsme se vždy mačkali, zábavy bylo vždycky hodně. Příští rok tato zábava ale skončí. Už se nebudeme hádat, kdo má zamknout a kam zmizely naše věci. Příští rok už tohle končí, ale i tak si myslím, že všichni budou rádi vzpomínat na ty staré, ale přece jen kouzelné šatny, kde se nám vždy ztratily nějaké ty věci. Chtěla bych tímto proslovem poděkovat za ztracené věci, zábavu a spoustu

hezkých zážitků s mými kamarády.

Veronika Bartoňová 9. C

Tak nás naše staré dobré šatny opouštějí. Předtím, než však odejdou do věčných lovišť, chtěl bych jim poděkovat za práci pro tuto školu, kterou až na pár ztracených čepic a bot zvládly skvěle. Hlídaly naše oblečení i přes svůj vysoký věk a mizerné zdraví, někdy i s nasazením vlastní funkčnosti. Doufám jen, že nové šatny budou stejně tak dobré a funkční, jako ty staré.

Jan Šenkýř 9. C

Milé šatny,

sloužíte už asi 60 let, pojezdové dveře už najezdily víc než 1000 kilometrů, i když jezdíte tam a zpět asi jen půl metru, ale těch 60 let, co jezdíte, jste stále funkční. Kolikrát už vašimi dveřmi prošly děti, kolikrát se vystřídaly, kolikrát si sedly na lavičku, která ve vás stojí už 60 let. Kolikrát jste bránily to, co je ve vás, kolik bund a mikin držely vaše věšáky, kolikrát si děti přivřely prsty ve vašich dveřích. Loučím se s vámi a bude mi po vás smutno, naše šatny. Sbohem.

Michal Hlaváč 9. C

Cvičení v přírodě

Dne 14. 9. byla naše třída 5. B na cvičení v přírodě v Tiché na travertinové kaskádě. Cestou tam jsme našli černé koťátko. Pojmenovali jsme ho Apolenka podle nápisu na studánce, ale zjistili jsme, že to je kocour a ne kočka. Tak jsme ho pojmenovali Micík, ale protože skoro všechny kočky mají jméno Micka, tak ho náš spolužák pojmenoval

Viktor. Když jsme šli dál, Viktorek za námi pořád šel. Dali jsme ho ke spolužákovi Honzovi na zahradu a šli se podívat k Ondrovi na králíky. Když jsme šli na autobus zpátky do školy, paní učitelka Viktora vyháněla, aby s námi nechodil. Tak zůstal u Honzy.

Vanda a Natálie 5. B

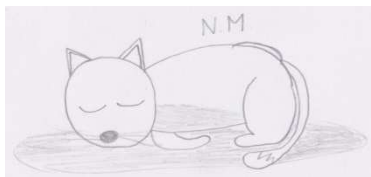

Ve středu 14. září jsme se vydali na cvičení v přírodě do Tiché. Za jízdnou na louce jsme hráli na jelena a schovávanou. Dále jsme pokračovali cestou, až jsme došli na nějaký statek, na kterém jsme zjistili, že jdeme špatně.

Potom jsme náhodou našli cestu, až jsme došli na travertinovou kaskádu. Tam jsme našli kotě. Pojmenovali jsme ho podle Apolenky Apolen, pak Micík a nakonec jsme ho přejmenovali na Viktora. Posváčili jsme, napili se a šli k Honzovi na zahradu. Viktor šel pořád za námi, tak jsme ho vzali taky. Kousek od Honzy bydlí Ondra, k němu jsme se šli podívat na králíky. U Honzy kluci hráli fotbal a holky autobus. Viktora jsme nechali u Honzy. Zpátky do školy jsme jeli autobusem.

Bára Machynová, Markéta Martináková 5. B

Na výletě do Tiché jsme toho zažili víc, než jsme čekali. Na cestě jsme viděli mrtvou kysu, což znamenalo jediné – kočka je zde. Šli jsme k Tiché a kocour byl za námi!

Pojmenovali jsme ho Viktorék. Na travertinové kaskádě jsme hledali bedly, hříby, holubinky, kuřátka a další houby. Lesem jsme šli směrem k Honzovi a kocour byl pořád za námi. Paní učitelku

to přestalo bavit a začala ho odhánět. Cestou k Honzovi jsme potkali krocany. Pak jsme si hráli u Honzy a potom šli pohladit králíky. Paní učitelka kocoura vyhnala, ale trvalo jí to hódně dlouho. Když jsme jeli zpátky, uviděli jsme koně. Výlet se nám moc líbil. A dnes je znova školní den.

Jakub Spišák, Jakub Kulišťák

Třída 5. D na výletě k tichavské travertinové kaskádě

Je to krásná přírodní památka s historií dohromady. Tento výlet se mi líbil. *Filip Káňa*

Nejvíc se mi líbilo, že to vypadalo jako obří kořen. *Vojtěch Wasil*

Byl jsem tam poprvé. Voda byla dobrá a čistá a nakonec jsme dělali smajlíky. *Mikuláš Kalina*

Travertinové kaskády v Tiché jsou největší v ČR. Voda tam byla hrozně dobrá. Je to tam hezké. *Míša Mužík*

Radnice slavila 125 roků. Chtěl bych být starostou města? 6. C

❖ Líbila se mi socha Radegasta. Nechtěl bych být starostou, protože bych jen seděl na místě a nic nedělal. *Jakub Konvička*

❖ Starostkou bych být nechtěla. Asi by mě nebavilo to různé papírování. Hlídat furt, jestli se třeba může skácet ten nebo ten strom. Ale na prohlídce se mi líbilo, jak nás ta paní průvodkyně prováděla. *anonym*

❖ Starostkou bych být nechtěla, má hodně práce. I když bych mohla poupravit Frenštát, např. cesty, chodníky a každý měsíc bych nechala napsat občany, co by chtěli změnit. A snažila bych se to napravit. Na radnici se mi líbily židle, bonbóny, obří Radegast a síň, kde se vítají občanci. *Domča Motyková*

❖ Starostou bych chtěl být! Aspoň bych každému velel. *Dan Blecha*

❖ Já bych starostkou být nechtěla, protože je to moc zařizování s celým městem. Na radnici se mi líbilo. Asi nejvíc v obřadní síni a v kanceláři paní starostky, měla to tam takové malé a útulné. Jediné, co bych chtěla z toho starostování mít, je ta kancelář. *Veronika Štarhová*

❖ Starostkou bych nechtěla být. Je to velká dřina a zodpovědnost. Radnice je pěkná a líbila se mi obřadní síň a ty židle, co v ní byly. *Barbora Krupová*

Byli jsme na radnici (slavila 125 let). Co se nám líbilo?

❖ Jako první se mi líbila síň, tak zachovalá a skvělé malby, ale nejvíc jsem se divila návrhům, v našem městě budou nová hřiště, cyklostezky, bude i nové kluziště, na kluziště se těším. *Markéta Fryšáková 5. D*

❖ Nejvíc se mi líbila obřadní síň a pohodlné židle, ale to je vedlejší. A bylo to fajn. Obrazy a Radegast. *Beáta Boháčová 5. D*

❖ Podle mě byly nejlepší odpovědi na otázky zvědavých dětí. Na dotazy odpovídali nejvýše postavení ve Frenštátě. *Filip Káňa 5. D*

❖ Mně se nejvíc líbila socha Radegasta a obřadní síň a zasedací síň a setkání s paní starostkou a s pár zastupiteli a s místostarostou. *Jakub Ondryáš 5. D*

❖ Nejvíc se mi líbila malá zasedací místnost. *Lucie Šmahlíková 5. D*

❖ Nejvíc se mi líbila svatební síň. Byly tam hezké kroniky a pečeť, taky těžké náhrdelníky. Moc se mi to líbilo. *Michaela Štefková 5. D*

❖ Nejlepší bylo, jak jsem viděl starostku zaživa. *Ríša Merenda 5. D*

❖ Byli jsme na dnu otevřených dveří na radnici. Nejlepší byla zasedací místnost, kde byly čudlíky na hlasování :-)

Klára Blažková 5. D

❖ Nejvíce se mi líbil Radegast, pečeť, řetěz a nově opravená radnice.

Elen Hrubá 5. D

❖ Zaujaly mě obrovské dveře kanceláře starostky.

Honza Slezáček 5. D

❖ Viděli jsme paní starostku, byli jsme v zasedací síni, mohli jsme se zapsat do pamětní knihy a podívat se do různých kanceláří.

Viktorie Petrová 5. D

Úspěch našich sportovců

Celostátní finále Odznaku všestrannosti olympijských vítězů se konalo 8. až 10. září v Brně. Letos tam naši žáci, Nikol Šindlerová (9. C), Adam Soudil (9. A), David Kyselý (9. A) a Patrik Mička (9. A) bojovali pouze jako jednotlivci. A jak dopadli? Adam Soudil ve své věkové kategorii

skončil čtvrtý, David Kyselý dvanáctý, Patrik Mička osmnáctý a Nikol Šindlerová si při poslední disciplíně poranila pravou nohu, běh nedokončila a tím pádem se ve výsledkové listině propadla ke konci startovního pole.

Moje nejlepší a nejhorší disciplína?

Nikol: Tak nejlepší běh na 60 m a nejhorší běh na 1000 m.

Patrik: Nejlepší byly sedy-lehy, nejhorší medicínbal.

David: Nejlepší byl skok daleký, nejhorší hod medicínbal

Adam: Nejlepší disciplína všechny, nejhorší asi ty silové (kliky, shyby, sedy-lehy), protože jsou nejvíc bodované.

Co mě v Brně překvapilo?

Nikol: Asi nic, těšila jsem se na to.

Patrik: v Brně mě překvapil modrý tartan, na takovém jsem ještě neběhal.

David: překvapilo mě, že jsme letos nedostali boty, nic, jen flašku.

Adam: skoro podle očekávání. Zaujalo mě, že jsme si mohli udělat vlastní fotku.

Jak byste srovnali loňské a letošní finále?

Nikol: Praha byla lepší než Brno.

Patrik: loňské bylo lepší, byli jsme za družstvo.

David: v Praze to bylo líp organizované, v Brně byl lepší povrch, stadion.

Adam: rozhodně letošní finále bylo lepší, stadion.

Jak vám vyšlo počasí, jaké je ideální?

Nikol: Bylo hodně teplo, mohlo být chladněji.

Patrik: počasí vyšlo pěkně, ideální je průměrné.

David: bylo neskutečné horko, ideální je pod mrakem.

Adam: bylo kolem 30 stupňů, někomu takové počasí nevyhovuje, ale mně to nevadí.

Kterou olympijskou osobnost (vítěze) znáte a víte, v které disciplíně soutěžil?

Nikol: Zním Šárku Kašpárkovou, která soutěžila v trojskoku.

Patrik: Kratochvílová, běh na 800 metrů.

David: Kratochvílová různé běhy (800 m).

Adam: Jarmila Kratochvílová, běh na 400 a 800 metrů.

Jak jste spokojeni se svým umístěním?

Nikol: No tak, mohlo to být lepší.

Patrik: jsem spokojený, ale mohlo to být lepší.

David: minule to bylo lepší, teď to mohlo dopadnout líp, ale hlavní je, že jsem se sem dostal.

Adam: s umístěním jsem, ale i nejsem spokojený. Celkově jsem byl čtvrtý

z celé republiky, což je dobré, ale být čtvrtý o pár bodů nejen za třetím, ale i za druhým celkem zamrzí :-((

A na závěr ještě hodnocení paní učitelky Aleny Lavičkové, která naše sportovce v Brně doprovázela: „Adam vybojoval nádherné 4. místo. Toto místo je sice velmi nepopulární, ale Adama dělily od třetího místa při bodovém zisku 9 164 bodů, po absolvování deseti disciplín, pouhopouhé 3 body a od druhého místa ho dělilo bodů 9. Což

reálně znamená jeden klik nebo shyb či leh-sed navíc. Adam v běhu na 1000 metrů dokonce překonal čtrnáctiletý rekord školy, za což mu patří obrovská gratulace.

Po dvoudenním klání ve velkém vedru byli závodníci kvalitně unaveni, ale spokojeni. Všem čtyřem žákům patří obrovský dík za vynikající reprezentaci školy. Tímto úspěchem byl dosažen nejlepší tyršovácký výsledek na sportovním poli v rámci republikových soutěží.“

Začal podzim

Symbolem podzimu je samozřejmě vítr, listí, pouštění draka. Počkat, pouštění draka? Zrovna jsem si vzpomněl na pouštění draka v mých čtyřech letech: Pouštěli jsme ho na louce před naším domem s mými rodiči. Ze začátku to vypadalo jako klasické dětské dovádění při spatření

draka 20 metrů vysoko nad svou hlavou jak plápolá ve větru. Ale, co to vidím? Vypadá to, že se přetrhlo lano! To né, drak se nepřetržitě přibližuje nebesům! Bleskovou rychlostí se obracím na rodiče a jedině, co jsem ze sebe vydal, bylo DRAK! Oba rodiče se podívali na nebesa, potom na sebe a nakonec na mne. Po deseti vteřinách mlčení táta spustil: „Nooo..., on se jde proletět mezi mráčky!“ Má reakce byla jasná: „Tatí, a vrátí se?“ Ve chvíli, když jsem uslyšel, že cesta mezi mraky mu

zabere spoustu času a že se nestihne vrátit, odebral jsem se do depresí, spustil jsem pláč, protest, řev a naprostý nesouhlas se životem na této planetě. Naposledy jsem pohlédl na vzdalujícího se draka a usmyslel jsem si, tímto okamžikem skončilo mé dětství.

Lukáš Kutáč 7. C

Co je pro mě symbolem podzimu?

❖ Pro mě to jsou krásně zbarvené listy do nádherných podzimních barev a padající kaštiny a žaludy.

Pavλίna Kantorová

❖ Začíná se ochlazovat a pršet, také padá spousta listů. Po prázdninách už nikde ani stopy. Ráno je čím dál víc tma i zima, což znamená, že je těžší po ránu znovu neusnout. Podzim není moje oblíbené období, takže čekám na zimu a doufám, že napadne aspoň nějaký sníh.

Martin Kundrát

Ubřečené ráno

Ráno se probudíte, myslíte, že bude venku hezky a najednou se podíváte z okna a ejhle, venku je hnusně. V tu chvíli si uvědomíte, že se vám nikam nechce, chce se vám jen spát. Venku je mlha, prší tam a slunce nikde. A v tomhle musíte jít do školy.

Tonda Tran 9. A

Tohle ranní počasí mám rád, ale jenom když je víkend. Ale když mám jít do školy, tak je to pro mě blbě. Je to takové bez energie.

Matyáš Šajer 9. A

Nejhorší ráno na světě je to podzimní anebo také jarní. Nezáleží ani tak na tom, jestli je horko nebo zima, ale spíš jestli je slunečno nebo ta příšerná mlha. To je počasí akorát tak na spaní nebo jenom lenošení s kakaem u televize u nějakého pěkného filmu. Ale né, ono je k tomu ještě pondělí a s ním přichází také jedna

z nejhorších věcí – vstávání do školy! Při takovémhle počasí je brzy ráno neskutečná tma. A taky zima.

Katka Voščeková 9. A

Do ubřečeného rána se mi vstává dost blbě. Na lidi to působí divně, jsou ospalí, unavení a občas i otravní. Venku jemně poprchává dešť, není vidět na sto metrů, hory jsou zakryté mlhou a všechno je mokré. Celý den je takový zpomalený a díváte se pořád na hodiny, kdy už vám konečně skončí škola a budete doma.

Silvestr Adámek 9. A

Září

Žila, byla jedna princezna, která celý rok probřečela. Nikdo nevěděl, proč vlastně pláče. Až jednou v září král zavolal doktorovi a pozval ho k princezně do komnaty. Doktor otevřel dveře a uviděl smutnou princeznu. Položil jí sluchátko na záda a zasmál se. Dal princezně zářící květinu a vyvařil ji do čaje. Princezna ho vypila a šla spát. Ráno se probudila a začala si hrát a dovádět a všichni děkovali doktorovi a ten se stal slavným. Princezna ale dováděla a nebyla vůbec unavená a byla strašně roztržitá. Lidé si o ni dělali starosti. Princezna byla strašně ráda ze života a tak jí celý zámek, vesnice a město říkali princezna Září.

Kateřina Kučerová 7. A

Byl jednou jeden panovník a jmenoval se Zířa. Měl svého syna a jmenoval se Íráz. Mladý Íráz dostal úkol od svého otce, aby vymyslel, jak se budou jmenovat měsíce v roce. Íráz s tím neměl problém až na devátý měsíc v roce. Pořád nad tím dumal, až mu jeden poddaný poradil, ať své jméno obrátí a pojmenuje podle něho. Íráz si řekl, že to bude to nejlepší. Podle toho pojmenoval měsíc září.

Klára Veselá a Vojtěch Prášek 7. A

Kdysi dávno se skupina lidí vydala na rozkaz královny najít jména měsíců. Trvalo to dlouho, ale skupina našla jména na vše, kromě jednoho mezi srpnem a říjnem. Přemýšleli dlouho, ale nic je nenapadalo, a proto

zasedla rada a královna i král s nimi. Přemýšleli nad různými jmény, třeba jako srpíjen, mezík, ale ani jeden se královské radě nelíbil. Rozhodli se, že zavolají svého nejstaršího syna. Ten byl velmi chytrý, a tak je napadlo, že by mohl něco vymyslet. Přemýšlel asi týden a pak ho něco napadlo! Zavolal radu i rodiče, aby se s nimi o zprávu podělil a vše jim řekl. Rodičům se nápad natolik zalíbil, že do kalendáře zapsali: září. Princ to vysvětlil tak, že v měsíc září obloha, slunce i tráva. Tak to princ vysvětlil poddaným a jim se to také líbilo. No a od té doby je 9. měsíc září.

Dita Bártková 7. B

Žil jednou kdysi dávno jeden člověk. Jmenoval se Revan. Svět byl ještě celý černobílý a smutný, prostě bez barev. Revanova žena náhle

onemocněla. Nevěděl si rady. Přišel k němu ve spánku anděl a řekl mu: „Tvé ženě pomůže jedině to, že celý svět zazáří barvami.“

„Co mám udělat?“ ptal se. „Vyjdi na nejvyšší horu, tam najdeš malíře, pak uvidíš.“ A odletěl. Revan se vzbudil, sbalil se na dlouhou cestu, rozloučil se se ženou. Měl štěstí, ta hora byla blízko jeho domu. Čekal ho tam malíř. „Pomohu ti za to, že to nechceš pro sebe, ale pro někoho jiného.“ A celý svět se najednou rozzářil barvami. A aby měl připomínku na malíře, tak se vždy v den, kdy k malíři přišel, stromy rozzáří různými barvami.

Kristýna Šenkýřová 7. B

Byl jednou jeden dědek a ten byl tak starý, že na něm rostly houbičky. Byl velmi chytrý, ale nikdo ho neposlouchal a každý už ho chtěl poslat pod kytíčky. Bydlel ve vesničce, která byla oddělena od veškeré jiné civilizace. Všichni lidé ve vesnici žili velmi primitivně, ale protože bydleli

blízko moře a pralesa, měli spoustu surovin i jídla. Bohužel vládl ve vesnici chaos, protože nerozdělovali den, noc, hodinu, rok... Věk se dělil na moc malý, malý, schopný práce, dospělý a starý. Jediné časové jednotky měli hned nebo nikdy, proto nefungovaly obchody ani nic podobného. Dědkovi se to nelíbilo a začal informovat lidi, že by to napravil. Trvalo dlouho, než to začalo někoho zajímat. Za

několik měsíců byl tak populární, že založil měřicí jednotky a podobné vědy. Starostovi vesničky se to nelíbilo, hlásil, že je děda čaroděj a chtěl ho popravit. To se zase nelíbilo lidu, protože díky dědkovi začali konečně pořádně fungovat, zvolili ho starostou právě uprostřed měsíce, který jako jediný neměl název. Když se přemýšlelo o názvu, lidi si uvědomili, že vlastně neznají jméno dědka. Zeptali se ho a on odpověděl: „Září.“ Ten měsíc pojmenovali po něm.

Natálie Ličková 7. B

Kdysi dávno se narodil devátý měsíc v jednom málo známém království princ. Měl zlato-blondaté vlásy, které na slunci zářily, jak zlatá koruna se šperky, oči měl tak tmavé, jako nejtmařejší les. Plynuly roky a malý princ už nebyl tak malý, bylo mu už 17 let. Už 17 let o něm všichni poddaní mluví, i ve zlých časech v něj věřili a čekali, až nastoupí na trůn, ale princ najednou ochořel a umřel. Na den trucu vymysleli poddaní, že devátému měsíci budou říkat září, protože princ sám osobně zářil a narodil se v tom měsíci.

Adéla Jalůvková 7. B

Dny NATO

Pravidelným návštěvníkem Dnů Nato je i náš časopisový fotograf Karel. Letos byl v Mošnově asi popáté a moc si celou akci užil.

Zajímavé pro mne bylo i zahájení celé akce v sobotu, kde se přišlo podívat dost lidí, ze známých osobností např. Ivana Zemanová, Bohuslav Sobotka, Martin Stropnický, Tomio Okamura.

Když se rozpršelo, tak mi to moc nevadilo, protože u všech aut a tanků

bylo prázdné, takže jsem si všechno prolezl. Zpočátku (to bylo ještě pěkně) byly fronty skoro u všeho, ale já jsem to udělal tak, že jsem se nejdříve podíval na ukázky, pak se lidi brali domů a já jsem měl ke konci čas si to všechno prohlédnout.

Lidem se nejvíc líbila technika a mně osobně se nejvíce líbila ukázka Pašování drog přes hranice. Kdybych si měl vybrat, jestli jet v tanku nebo letět letadlem, líbilo by se mi obojí, ale raději létat, protože je krásné vidět svět z výšky.

Z celé akce jsem si odvezl spoustu zážitků a turistickou známku. A už se těším na příští Dny NATO.

Karel Šindler 8. A

Pozvánka

V sobotu 8. října se ve 13 hodin u hasičárny v Trojanovicích bude konat předváděcí akce **králíčího hopu**. Budeme soutěžit v lehké, střední, těžké a elitní rovině. Dál uvidíte skok daleký a vysoký, bude na vás čekat bohaté občerstvení a s králíčky si budete moct zaskákat.

Nikol Reková

Zpráva z novin

Možná jste zaznamenali, že se jedna z nejstarších sošek na světě, Věstonická venuše, vydala na cesty. Venuše je vyrobená z hlíny, vysoká asi 11 centimetrů, její věk odhadují odborníci na 29 000 let. Deset až dvanáct hodin ji bude zkoumat tým vědců s nejmodernějšími rentgeny.

PROČ se venuše vydala k doktorům? Odpověď znají v 6. B

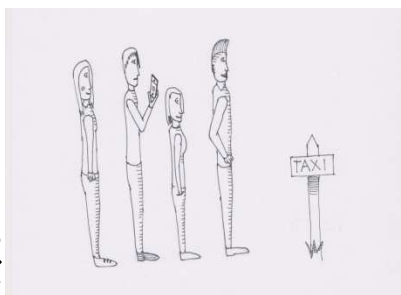
❖ Musela jít k doktorovi, protože za tu dobu hrozně ztloustla, protože

neměla žádnou sportovní aktivitu, a proto byla velmi nemocná.

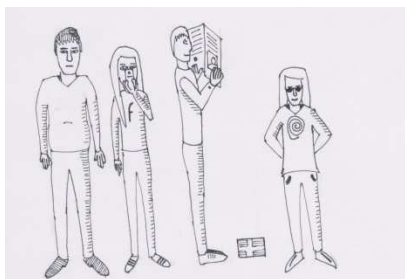
- ❖ Aby zjistili, kolik má v sobě tuků.
- ❖ Protože jsou lidé praštění a zvědaví.
- ❖ Pozvali ji na brněnské pivo.
- ❖ Aby zjistili, jestli má praskliny nebo dírky.
- ❖ Chtěli vědět, v jakém je stavu.
- ❖ Jestli není padělek a není v ní zlato.
- ❖ Z čeho byla vyrobena.

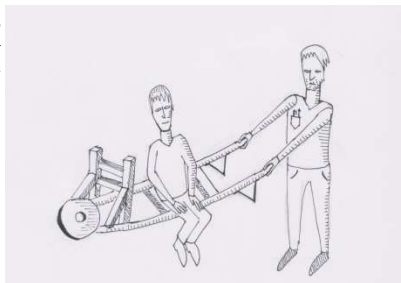
Chceme odměnit

naše nejlepší žáky.

Mohou využívat

nové školní taxi.

Komiks

Na vydání 141. čísla Druhého patra se podíleli: Nikol Reková, Katka Jurečková, Pavlína Kantorová, Lukáš Kutáč, Martin Kunderát, Karel Šindler, Julie Šablaturová

Obrázky kreslili: Natálie Malíková, Monika Blažková, Lukáš Kutáč

Fotografie: Miroslava Vojnová (str. 12-13), Markéta Hrachovcová (str. 14), Alena Lavičková (str. 17-19), Karel Šindler (str. 16, 19-23) Petr Ondryáš (str. 1, 13)

(Z)odpovědný vedoucí: Petr Ondryáš

Komiks: Martin Kunderát

e-mail: druhe.patro@seznam.cz

<http://www.zstyrfren.cz>

Tisk: LWR Graphic s.r.o. Frenštát p. R.

ZŠ a MŠ Tyršova 913, Frenštát pod Radhoštěm

Vydáno 29. 9. 2016